

“ଅବିନାଶୀ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତି”

ଆଜି ବିଶ୍ଵ ରଚୟିତା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରଚନାକୁ ବା ରଚନାର ପୂର୍ବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼ର ପୂର୍ବଦ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଅନେକ ଆତ୍ମା ତୁମେ ପୂର୍ବଦ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହେ ଶାନ୍ତି ଦେବ ବା ଦେବୀ, ଶକ୍ତି ଦେବ ବା ଦେବୀ କହି ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଶାନ୍ତିର ଦେବତା ଆତ୍ମାମାନେ ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିର ସୁରମ୍ଭ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଶାନ୍ତିର କିରଣ, ଶାନ୍ତିର ଲହରୀ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଦେବତା ବା ଦେବୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଉଛି ? ଏହି ବିଶେଷ ସେବା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ଅଟ ନା ଅନ୍ୟ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସେବାରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଯାହାକି ଏହି ବିଶେଷ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ କମ ପଡ଼ିଯାଉଛି ? ଯେପରି ସମୟ ସେହିପରି ସେବାର ସାମଗ୍ରୀକୁ ସାମାନ୍ୟ କରିପାରିବ ? ଯଦି କାହାକୁ ପାଣି ପିଇବାର ତୃଷ୍ଣା ଥିବ ଏବଂ ତୁମେ ତା’କୁ ସାମାନ୍ୟ ଭୋଜନ ଦେଇ ଦେବ ତେବେ ସିଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ? ସେହିଭଳି ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ନିଜର ମାନସିକ ଶାନ୍ତିର ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମନର ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରାଇ ପାରିବ । ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା କାନ ପରମ୍ପରା ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ, କିନ୍ତୁ ବାଣୀ ସହିତ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ମନ ପରମ୍ପରା ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ । କାରଣ ମନର ଶବ୍ଦ ମନ ପରମ୍ପରା ପହଞ୍ଚିଥାଏ । କେବଳ ମୁଖର ଶବ୍ଦ କାନ ଏବଂ ମୁଖ ପରମ୍ପରା ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବ । କେବଳ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ବରଣଶୀଳ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ମନ ଦ୍ଵାରା ମନ କରିବାର ଶକ୍ତି, ମନ ସାମଗ୍ରୀର ଶକ୍ତି ଉଭୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ କେବଳ ଶୁଣିବାର ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଏମାନେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ କେବଳ ଶ୍ରୋତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଉଭୟଙ୍କ ଉତ୍ତର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇଯାଏ, ତେଣୁ ସେବାରେ ସର୍ବଦା ବାଣୀ ସାଥୀରେ ମାନସିକ ଶକ୍ତିର ସେବା ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ଚାଲୁଥାଉ ।

ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବିଶେଷ କରି ଭାରତବାସୀଙ୍କର ହାଲଚାଲ କ’ଣ ଦେଖିଲ ? ଏବେ ଶ୍ରୀମତୀ ବୈରାଗ୍ୟର ବୃତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଶ୍ରୀମତୀ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବେହରା ଅବିନାଶୀ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଧାରଣା କରାଇବା ପାଇଁ ନିଜେ ପ୍ରଥମେ ଅବିନାଶୀ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ । ନିଜେ ନିଜକୁ ଯାତ୍ରା କର-- କେତେବେଳେ ରାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସକ୍ତ ଭାବ, କେତେବେଳେ ବୈରାଗ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାସକ୍ତ ଭାବ, ଏହିଭଳି ଉଭୟ ସ୍ଥିତିରେ ଚାଲିଛି ନା ଅବିନାଶୀ ବୈରାଗୀ ହୋଇଯାଇଛି ? ଅବିନାଶୀ ବୈରାଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ ରୂପୀ ଘରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବେଘର ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାସକ୍ତ । ଦେହ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଅଟେ, ନୁହେଁ କି ମୋର, ଦୈହିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଠାରୁ ସେତିକି ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ ରୁହ । ବେହରା ବୈରାଗୀ କେବେ ବି ସଂସ୍କାର, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ସାଧନ କାହାର ବି ବଶୀଭୂତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧୀନ ହେବେ ନାହିଁ । ସବୁଥିରୁ ଅଲଗା ହୋଇ, ମାଲିକ ହୋଇ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସିଦ୍ଧି ସାମଗ୍ରୀ ହେବେ । ସାଧନକୁ ବିଧିରେ ପରିଣତ କରିବେ ଏବଂ ସେହି ବିଧି ଦ୍ଵାରା ସାମଗ୍ରୀର ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ସେବା ଦ୍ଵାରା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସିଦ୍ଧି ବା ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଆଧାର ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ କାହାର ଅଧୀନ ହେଉନାହିଁ । କାରଣ ଆଧାରର ଅଧୀନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ବଶୀଭୂତ ହେବା । ବଶୀଭୂତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେପରି ଭୂତ-ପ୍ରେତ ଆତ୍ମା ନିଜର ଅଧୀନ କରି ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ, ସେହିଭଳି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବି ସାଧନ ବା ସଂସ୍କାର ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବା ସମ୍ପର୍କର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଗଲେ ଭୂତ-ପ୍ରେତଙ୍କ ଭଳି ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ଅଧୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବେହରା ବୈରାଗୀ ଆତ୍ମା ସଦା ସର୍ବଦା କରାଇବାବାଲା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି ନିଶାରେ ସର୍ବଦା ବିଚରଣ କରୁଥିବା ଯୋଗୀଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ ଉତ୍ତୁଧିବା ଯୋଗୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯେପରି ବିନାଶୀ ବା ଅଳ୍ପକାଳର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିଥିବା ହଠାତ୍ ଯୋଗର ବିଧିରେ ଧରଣୀ, ଅଗ୍ନି, ଜଳ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ ଆସନଧାରୀ ହେବାର ଦେଖାଯାନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ଯୋଗର ସିଦ୍ଧି ସାମଗ୍ରୀ ଅବସ୍ଥା ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେସବୁ ତ ହେଲା ଅଳ୍ପକାଳର ହଠାତ୍ ଯୋଗର ବିଧିର ସିଦ୍ଧି । ସେହିଭଳି ବେହରା ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିଧାରୀ ଏହି ବିଧି ଦ୍ଵାରା ଦୈହିକ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପୀ ଧରଣୀଠାରୁ ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ, ମାୟାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିକାରର ଅଗ୍ନିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ସଂଗଢ଼ାଣର ପ୍ରବାହରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବାଠାରୁ ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ ଉଠିଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ଜଳର ପ୍ରବାହ ନିଜର କିନିଏ ବା ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଟାଣିନିଏ ସେହିପରି କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତିର ଆକର୍ଷଣ ରୂପୀ ପ୍ରବାହ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ନ କରୁ । ଏହିଭଳି ଜଳର ପ୍ରବାହଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ୟାସରେ ରୁହ—ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଉତ୍ତନ୍ତା ଯୋଗୀ । ଏହିସବୁ ସିଦ୍ଧି ଗୁଡ଼ିକ ବେହରା ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିବାର ବିଧି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ବେହଦର ବୈରାଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପରତ୍ସେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ ସେବାରେ ବେହଦର ବୃତ୍ତି, ସ୍ମୃତି, ଭାବନା ଏବଂ କାମନା ରହୁଥିବ । ପରତ୍ସେକ ସଂକଳ୍ପ ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ସେବା ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିବ । ପରତ୍ସେକ ବାଣୀରେ ନିଃସଂସାର୍ଥ ଭାବନା ରହିଥିବ । ପରତ୍ସେକ କରମରେ କରାଇବାବାଲା ବାବା କରାଇଛନ୍ତି— ଏହିଭଳି ଭାଇବରେସନ ବା ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ସମସ୍ତତଃକୁ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ବେହଦର ବୈରାଗୀ । ବେହଦର ବୈରାଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ମୋର ପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବ । ବାବା-ବାବା ପଣିଆ ଆସିଯାଇଥିବ । ଯେପରି ଭକ୍ତିରେ ଅନବରତ ନିଧନ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେହିଭଳି ଅନବରତ ସ୍ମୃତି ସଂସ୍ମରଣ ହୋଇଥିବେ । ପରତ୍ସେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ପରତ୍ସେକ ନିଶ୍ଚିନ୍ତାସରେ ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶିଷ୍ଟ ଏବଂ ବାବା ସମାହିତ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ହଦର ବୈରାଗୀ ବା ଶ୍ରମଶାଳୀ ବୈରାଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଦେବତା ବା ଦେବୀ ହୋଇ ବେହଦର ବୈରାଗୀ କର । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାର ଫଳାଫଳ କ'ଣ ଥିଲା--ସେହି ଟି.ଭି. ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ସମାଚାର ଟି.ଭି.ରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଯଥା ସମୟରେ ଦେଖିଲ, ଉଷାନ ଆହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେଖିଲ, ସମାଚାର ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦେଖିଲ ଏଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେଲା, ଏବେ କ'ଣ ହେବ, ଏହିଭଳି ଉତ୍କଣ୍ଠା ରଖି ଦେଖ ନାହିଁ । ଉଷାନବାନ ହୋଇ ପରତ୍ସେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଖ । ତେବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ଦେଖିଲେ! ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅତି ମନମୁଗ୍ଧକର ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବାପଦାଦା ତିନି ପ୍ରକାରର ଫଳାଫଳ ଦେଖି ଥିଲେ ।

(୧) ପ୍ରଥମେ ହେଲେ— ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦରେ ଶୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ଯେପରି କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ହୋଇଥାଏ ବା ଯଦି କୌଣସି ନିନିଦ ହଲଚଲ ହେଉଥାଏ ତେବେ ଶୋଇଥିବା ଲୋକ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଏ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେଲା ବୋଲି ସଂକଳ୍ପ କରି କିଛି ସମୟ ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ପରେ ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଳସ୍ୟ ବା ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଯାଏ । ଏମିତି ତ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଚାଦରକୁ ଘୋଡେଇ ହୋଇ ପୁଣି ଶୋଇପଡେ । ଏବେ ତ ରିହରସ୍ତଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ ହେଉଛି, ଫାଇନାଲ ଆଗକୁ ହେବ । ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ମୁହଁ ପରମ୍ପରା ଚାଦର ଘୋଡେଇ ହୋଇ ପଡନ୍ତି ।

(୨) ଦ୍ଵିତୀୟରେ ହେଲେ— ଆଳସ୍ୟର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ଏହା ସବୁ ତ ହେବାର ହିଁ ଥିଲା ଏବଂ ହେଲା, ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରୁଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ କରି ନେବୁ, ସଂଗମଯୁଗରେ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, କିଛି କରିଛି, କିଛି ଆଗକୁ କରିନେବୁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ଦେଖୁଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଚାଦର ଭିତରୁ ମୁହଁ ବାହାର କରି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ (ଶୋଇଥିବା ସାଥୀମାନଙ୍କୁ) ଦେଖୁଥା'ନ୍ତି ନା । ଯେଉଁମାନେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏତିକି ବେଗରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ଆମେ ବି ଚାଲୁଛୁ । ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦେଖି ବରହମାବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଆଳସ୍ୟର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହି ସଂକଳ୍ପ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଆଧାରରେ ଆଳସ୍ୟର ନିଦ୍ରାକୁ କେହି କେହି ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସଂଜ୍ଞାନତି ଏବଂ ସେବାର ଉନ୍ନତିରେ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ପାଦ ବଢାଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ନା କୌଣସି ହଲଚଲ ଆଧାରରେ ଆଳସ୍ୟର ନିଦ୍ରାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଆଗକୁ ବଢିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଳସ୍ୟର ସଂସ୍କାର ପୁଣି ବି ମଝିରେ ମଝିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଏସବୁ ସତତ୍ଵେ ହଲଚଲ ଦ୍ଵାରା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢିଛନ୍ତି ।

(୩) ତୃତୀୟରେ ହେଲେ— ହଲଚଲକୁ ଦେଖି ଅଚଳ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ସେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ତିନି କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ତା'କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥା'ନ୍ତି । ସାରା ବିଶିଷ୍ଟ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବା ସାହସ ରଖୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହସ ଦେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଦେଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରମଶାଳୀ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ବା ଶ୍ରମଶାଳୀ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ବା ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଆସିଯିବା-- ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଚାଲିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସଂସ୍ଥିତିର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତକ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ପରିସ୍ଥିତି ସଂସ୍ଥିତିକୁ ଆଗକୁ ବଢାଉଥିବ ବା ବାସ୍ତବିକ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନଙ୍କୁ ଚଳାଉଥିବ, ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ରମଶାଳୀ ବୈରାଗ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ତୁମକୁ ବେହଦର ବୈରାଗୀ କରିବ— ଏହା ପୂର୍ବଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କରମ ନୁହେଁ । ସମୟ ରୂପୀ ରଚନା, ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢାଉଥିବ— ଏହାକୁ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତାମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା କୁହାଯିବ । ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ସମୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ କାରଣ ସମୟ ତୁମ ବିଶିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଅଟେ । ବୁଝିଲ! ତେଣୁ ସମୟକୁ ଦେଖି, ସମୟର ହଲଚଲରେ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଆତ୍ମା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ଆଗକୁ ବଢି ସମୟକୁ ନିକଟକୁ ଆଣ । ଏବେ ବହୁତଟି ଭିତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଉଠୁଛି ଯେ ଏବେ କ'ଣ ହେବ ? କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଫୁଲଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନମ୍ର ରୂପକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ଫୁଲ୍ (ଭରପୁର) କର । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଫୁଲଷ୍ଟ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ କ'ଣ ହେବ କିପରି ହେବ ? ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଭଳି ସମୟରେ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ, ସେହି ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ । ଯେପରି ନିଆଁଲାଇ

ନିଆଁକୁ ଲିଭାଇବାରେ ଲାଗିଗଲେ । ପ୍ରଗନ୍ଧ ପଡ଼ାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏମିତି କାହିଁକି ହେଲା! ନିଜ କରତବ୍ୟରେ ଲାଗିଗଲେ ନା! ସେହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀର କରତବ୍ୟ ହେଲା ନିଜର ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ବୁଝିଲ । ପୁଣି ବି ସମୟ ଅନୁସାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ ନା । ପରିସ୍ଥିତି କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତରାମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମିଳନ ମେଳା କରାଇ ଦେଲା ତେଣୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଗଲ ଯାହାକି ପହଞ୍ଚିଗଲ । ଏଥିରେ ଖୁସି ହେଉଛ ନା, ଯେ ଆମର ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ଯାହାକି ପହଞ୍ଚିଗଲା! ତେବେ ଏହିଭଳି ଆସୁଥାଅ କାରଣ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ମଧୁବନର ଚମକ ବା ମଧୁବନର ଶୋଭା ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । କେବଳ ମଧୁବନବାଲା ବାବା ନୁହେଁ, ମଧୁବନବାଲା ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆରହ୍ନା!

ଚାରିଆଡ଼ର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ସ୍ଵନେହ ଦ୍ଵାରା, ଆକାରୀ ରୂପ ଦ୍ଵାରା ପହଞ୍ଚି ଥିବା ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସରବଦା ଅଟଳ ଭବ, ସରବଦା ବେହଦର ବୈରାଗୀ, ସରବଦା ଉତ୍ତମତା ଯୋଗୀ ଭବର ସମ୍ପଦତି ଏବଂ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସରବଦା ଅବିରତ ସମ୍ପ୍ରତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ଆଳସ୍ୟ ଏବଂ ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିନ୍ଦା ଉପରେ ବିଦ୍ୟା, ସରବଦା ବେହଦର ସମ୍ପ୍ରତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପୁରବଦ ଏବଂ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ଵନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଦାଦୀଜୀ ତଥା ଜଗଦୀଶ ଭାଇ ବିଦେଶ ଯାତ୍ରାର ସମାଚାର ଶୁଣାଇଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ଵାଦ୍ଵୟାର ଦେଲେ:-

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ଅନୁଭବ କରାଇବା ସହିତ ସ୍ଵନେହ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର ବୃଦ୍ଧି କରାଇଲ । ଏବେ ସେମାନେ ନିଜର ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ଆସିବେ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକର କଲ୍ୟାଣ ସମାହିତ । ଏହି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରିଦେଲ । ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା ଏବଂ ସ୍ଵନେହର ପାର୍ତ୍ତ କରିଲ । ବାପଦାଦା କରାଇବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଥିବା ଦରଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ କରାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ସାହସକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରସାର-ପ୍ରଚାର ହେବ । ଏଭଳି ପ୍ରସାର ପ୍ରଚାର ହେବ ଯାହାକି ସବୁ କୁମ୍ଭକରଣମାନେ ଆଖିଖୋଲି ଦେଖିବେ ଯେ ଏହା କ'ଣ ହେଲା! କେତେ ଜଣଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେବେ ତୁମେ ସେଠାରେ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଥିରେ ବୀଜ ପକାଇ ଆସିଛ । ଏବେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବୀଜରୁ ଫଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷତାର ଫଳ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ସମସ୍ତ ତ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଯାଇ ଯେଉଁ ସେବା କରି ଫେରିଲ ସେହି ସେବାର ଫଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜେ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସିବେ । ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଦୂରରୁ ହିଁ ଆକରଷିତ କରିଥାଏ ସେହିଭଳି କେହି ଆକରଷିତ କରୁଛି । ଯେପରି ଆଦି ସମୟରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ଆକରଷଣ ହେଉଥିଲା ଯେ କେହି ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଟାଣୁଛି କିନ୍ତୁ ଜାଣିପାରୁନଥିଲେ କେଉଁଠି ଯିବୁ । ସେହିଭଳି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ହୋଇ ଆସିବେ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ତୁମେ କରିଛ ନା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁହାନୀ (ଆତ୍ମିକ) ଆକରଷଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଏହିଭଳି ବଢ଼ି ଚାଲିଲେ ଶେଷରେ ଟାଣି ହୋଇ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିଆସି ପହଞ୍ଚି ଯିବେ, ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏବେ କେବଳ ଏହା ହିଁ ବାକି ରହିଛି । ସନ୍ଦେଶବାହକମାନେ ଏବେ ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ସେମାନେ ନିଜେ ଆସି ଏହି ସତ୍ୟ ଚୀର୍ଥରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ଏହା ହିଁ ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା, ବୀଜ ମଧ୍ୟ ପତିଗଲା, ଏବେ ତ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଫଳ ମିଳିଯିବ । ଆରହ୍ନା— ଦୁଇ ଆତ୍ମା ଯାଇଥିଲ ନା । ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସାହସ ଏବଂ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ତରଙ୍ଗ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ସେବାରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଥିବା କାରଣରୁ ମାୟାଜିତ୍ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଖାଲି ଆଥ ସେତେବେଳେ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆନ୍ତରିକତା ପୂର୍ବକ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଟନ୍ତି, କରତବ୍ୟ ହିସାବରେ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତର ସହିତ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ସହଜରେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେହେତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର, ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, ତେଣୁ ଏହି ତିନୋଟି କଥା କାରଣରୁ ଭଲ ଭାବରେ ରେସ୍ କରି ଭଲ ନମ୍ବର ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଦେଶବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ନିଜର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । ଯାହାବି ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷତା ତ ଦେଶ ଭିତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତରେ ହିଁ ହେବ । ବିଦେଶର ସଫଳତାର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଦେଖାଯିବ । ଏହି ସମ୍ପ୍ରତି ଭଲ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହୁଛି ଏବଂ ସେମାନେ ବାବାତ୍ମକ ନାମକୁ ବିଖ୍ୟାତ କରିବାକୁ ନିଜର କରତବ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବିଦେଶର ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ଭାରତକୁ ଜାଗରତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ରହିଛି ଏବଂ ସେହିଭଳି ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ କେବଳ ବିଦେଶ ଭିତରେ ହିଁ ସୀମିତ ରହିଛି । ତେବେ ବିଦେଶର ଶବ୍ଦ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ, ତାହା ଯେପରି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଆସୁଛି । ଏବେ ଉଡୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରାରେ ଅଛି । ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଦିନେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବ । ଏବେ ତ ବିଦେଶରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାପୁଛି କିନ୍ତୁ ବିଦେଶର ଶବ୍ଦ ଶେଷରେ ଦେଶରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବ, ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଆରହ୍ନା-- ଯେଉଁ ପାର୍ତ୍ତ କରିଲ ତାହା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରିଲ । ସେଥିପାଇଁ ସଦା ସରବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସହଯୋଗ ଏବଂ

ବରଦାନ ସାଥୀରେ ଅଛି । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ସଂଗ୍ରହନ ପାଇଁ ରହିଛି । ଯେତେଯେତେ ଅନୁଭବୀ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବ ସେତିକି ସେତିକି ଆହୁରି ଅଧିକ ଅନୁଭବ ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲୁଥିବ । କରାଇବାବାଲା ବାବା ଯାହାତ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାହାବି କରତବ୍ୟ କରାଇଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭାମା ଅନୁସାରେ ଭଲରୁ ଭଲ ହିଁ କରାଇଛନ୍ତି । ତୁମର ନିମିତ୍ତ ଭାବନା ସେବା କରାଇ ନେଉଛି ଏବଂ ତାହା ହିଁ ଏଠାରେ ସେବା କରାଇଲା, ନିମିତ୍ତ ହେଲା ସେଥିପାଇଁ ଭାଗ୍ୟ ଜମା ହେଲା ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଜମା ହେଉଥିବ । ଆରହ୍ଲା!

ପାର୍ବତୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ସଦାସର୍ବଦା ମିଳନ ମେଳାରେ ରହୁଛ ନା ? ଏହି ମିଳନ ମେଳା ଅବିନାଶୀ ମିଳନ ମେଳାର ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେଉଛି । କେଉଁଠି ଆଅ କିନ୍ତୁ ମେଳାରେ ରହୁଛ । ମେଳାଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହିଁ । ମେଳା ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳନ । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ମିଳନ ମେଳା ହିଁ ହେଉଛି । ଏଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ କିଏ ହୋଇଥିବ ଯିଏକି ସବୁବେଳେ ମେଳାରେ ରହୁଥିବ । ଏମିତି ତ କୌଣସି ବି ମେଳା ଲାଗେ ଏବଂ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ କିନ୍ତୁ ସଦାସର୍ବଦା ମେଳାରେ କେହି ରହନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସଦାସର୍ବଦା ମେଳାରେ ରହୁଛ । ସଦାସର୍ବଦା ମିଳନ ମେଳା ଚାଲିଛି । ତେବେ ମେଳାରେ କ'ଣ ହୁଏ ? ମିଶିବା ଏବଂ ଝୁଲିବା । ଝୁଲିବା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ନା! ତେଣୁ ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ । ଗୋଟିଏ ଝୁଲଣା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତିର ଝୁଲଣା ରହିଛି । କେତେବେଳେ କେଉଁ ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛ, କେତେବେଳେ କେଉଁ ଝୁଲଣାରେ । କିନ୍ତୁ ରହିଛ ସଦାସର୍ବଦା ମେଳା ଭିତରେ । ଝୁଲଣା ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଯାହାକି ସବୁ ସମୟରେ ସୁଖ ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଏହିଭଳି କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି, ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅଟ । ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ମହିମା ଶୁଣୁଥିଲ, ଏବେ ମହାନ ହୋଇଗଲା । ଆରହ୍ଲା!

ବରଦାନ:- ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରୁଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ । ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ସର୍ବସ୍ତରେଷ୍ଠ ଶକ୍ତି । ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିରୁ ହିଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ବିଦ୍ଵାନର ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି ସେହି ବିଦ୍ଵାନ ମଧ୍ୟ ନିରବତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିରୁ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ତେଣୁ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ । ଅସମ୍ଭବକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ କରିପାରିବ । ଯାହାକୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ଏବଂ ସମ୍ଭବ ହେବାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ଅତି ସହଜ । ତେଣୁ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଦିଅ ତେବେ ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***